

ZSÉREI HÍRMONDÓ

2. szám 2011/Július» V. évfolyam

Zsére község folyóirata

SZERETÜNK ITT ÉLNI

*Szeretjük az erdőket,
szeretjük az ég kékjét,
a zöldelő lucernást,
a sárguló búzamezőket.*

*Mindent szeretünk,
mert ez az otthonunk.*

*Nem is vágyunk
máshová,
itt vagyunk otthon,
itt születtek anyáink
és nagyanyáink.
Itt nőttünk fel,*

*itt bújócskáztunk
az erdőben,
kergetőztünk
a learatott
búzatáblákban.
Minden ideköt, a család,
az emlékek, a barátok.
Bárhová vet is az élet,
szívéünk mindig
visszavágyik,
ide, ahol születtünk,
a házba,
ahol nagyanyám
világra hozta anyámat,
egyedül,*

*mielőtt a bába ideért
volna.*

*Ide vágyunk,
ahol gyermekkorunk
legszebb éveit töltöttük,
ahol az első szerelmet
megízleltük,
majd az első keserű
csalódást.*

*Rossz és jó emlékek,
szeretet és harag,
mind-mind ideköt.
A szülőfalumba,
mert ez a mi vidékiünk.*

Udialo sa v našej obci - fotogaléria

Deň matiek

20 rokov spevokolu

Prvé sväté prijímanie

2011/06

Plastové»Hliníkové»OKNÁ a DVERE

Jednotka na trhu okno Salamander bluE evolution

**Najlepšie ceny
okien a dverí
čakajú na vás!**

INFOLINKA

0948 467 501

0948 467 502

Mostná 3, Nitra

www.dem-ter.eu

Kompletný sortiment
doplnkov a služieb

100 000 spokojných
zákazníkov od roku 1997

Využite
zľavu až do

45%

Autoškola PANTER

www.autoskolapanter.sk
Facebook PANTERÁCI Nitra

ZĽAVA pre obyvateľov

obce ŽIRANY

na osobný automobil sk. B

Golianova 83 Nitra - Čermán

INFOLINKA: 0905 554 888

FaceBook: Termálne kúpalisko Diakovce

**Nahláste sa
0903 715 594**

DIAKOVCE

TERMÁLNE KÚPALISKO

Príďte sa zabaviť, ale aj oddýchnúť!

Výhodná

AKCIA

Materské a základné školy

Občianske združenia

Kluby dôchodcov

Dopravu Vám ZABEZPEČÍME

ŽIRIANSKY SPRÁVODAJCA

Číslo 2 » Júl / 2011 » Ročník V.

NEPREDAJNÉ
Časopis obyvateľov obce Žirany

Príjemnú dovolenku!

Radi tu žijeme

Máme radi okolité lesy,
modrú oblohu nad
dedinou,
sýtozelené pasienky
aj žlté lány šírých polí.
Máme tu radi všetko,
lebo je to náš domov.
Vracajúc sa vždy
z dalekej to cesty,

uvidiac v diaľke
Žibricu,
pookrejeme na duši
a začítíme vôňu
domoviny.
K nej nás viažu
spomienky,
rodina aj priatelia.

Môžeme sa zatúlať
kamkoľvek, ale srdce

túži po rodnej obci,
tam, kde sme prišli
na svet,
kde prežili sme prvé
lásky
a zakúsili aj prvé
sklamania.
Dobré a zlé spomienky,
láska aj nenávisť,
všetko nás vracia sem,
do našej rodnej obce.

Z OBSAHU

Na úvod	3
Rada školy informuje	4
Deň učiteľov	5
Srdce, duša, radosť	5
Slovensko oslavuje sladkých 18	6
Sčítanie obyvateľov, domov a bytov 2011	7
Spoločenská kronika	7
Duchovné slovo	8
Zaznamenali sme	9
Futbal v Žiranoch	10
4. reprezentačný májový ples	11

Titulka:

Blahoželenie k jubileu.

Posledná strana:

Fašiangy 2011.

Naša obec má novú
webovú stránku:
www.zirany.eu

ŽIRIANSKY SPRAVODAJCA

- ZSÉREI HÍRMONDÓ

Vydáva: Obecný úrad
ŽIRANY, 037/ 631 82 32,
e-mail:

obec.zirany@stonline.sk.

Evidenčné číslo: EV 3932/09

Grafický dizajn a tlač:

Vydavateľstvo PANTER

Nitra, 0905 259 609, e-mail:

studio@panter-pmd.sk.

Redakčná rada: Ing.

Juraj Andraško, Adriana

Bezányiová, Doc. Dr. Ing.

Juraj Maga, Mgr. Jozef

Szorád. Redakčná rada si

vyhradzuje právo krátiť a

upravovať príspevky. Ďalej

oznamuje všetkým svojim

prispievateľom, že príspevky

prijímame na hociktorom

pamätovom médiu a taktiež

mailovou poštou na adresu:

obec.zirany@stonline.sk.

Uzávierka ďalšieho čísla bude:

25.06.2011.

NA ÚVOD

Jubilejný koncert Ženského speváckeho zboru ZOBORALJA v Žiranoch

V nedeľu 22. mája 2011 sa uskutočnila prehliadka speváckych zborov SPEV NÁS SPÁJA v miestnom kostole sv. Mikuláša z príležitosti 20. výročia založenia ženského speváckeho zboru ZOBORALJA. Organizátorom podujatia bolo Krajské osvetové stredisko v Nitre, miestny Obecný úrad a Farský úrad. Na koncerte účinkovali hosťujúce zbory z Močenka, Jarku a z Dolných Krškán. Pôsobivé, kvalitné produkcie si získali obdiv vďačného obecnstva, ktoré jednotlivé zbory odmenilo dlhotrvajúcim potleskom. Všetci, ktorí si našli čas a prišli stráviť príjemné nedeľné popoludnie v miestnom kostole, boli príjemne prekvapení nádherným umeleckým zážitkom.

Riaditeľka KOS v Nitre, Mgr. Daniela Gundová odovzdala všetkým zúčastneným zborom ďakovné listy Krajského osvetového strediska v Nitre a jubilujúcemu zboru odovzdala pozdravný list generálneho riaditeľa Národného osvetového centra, **PhDr. Jána Tazberíka**, CSc.:

Vážený členovia speváckeho zboru,

je mi potešením, že sa môžem na Vás obrátiť týmto pozdravným listom pri príležitosti 20. výročia založenia Ženského speváckeho zboru ZOBORALJA. Moje blahoželenie v tejto súvislosti patrí aj všetkým tým, na ktorých spevácku aktivitu nadväzujete a ktorí sa v minulosti pričínili o to, že vo vašej obci sa krásny spev pestuje bez prerušenia už dve storočia. Veľká vďaka patrí zakladateľovi zboru a zbormajstrovi Dr. Viktorovi Šimekovi a je zaiste aj jeho zásluhou, že dokázal pritiahnuť k práci vo Vašom zborovom telese nové generácie spevákov. V dnešných časoch, v ktorých sa veľa ľudí oddáva skôr pasívnemu prijímaniu kultúrnych, ba zavše aj pseudokultúrnych hodnôt, si Vaša práca, ktorá je zároveň záľubou, zaslúži to najvyššie ocenenie. Verím, že v obci Žirany sa tradícia zborového spievania udrží

a že Váš príklad pritiahne k pestovaniu kultivovaného spevu ďalšie generácie spoluobčanov. Zbormajstrovi i všetkým členkám speváckeho zboru veľa vytrvalosti a trpezlivosti v nácvikoch, potlesky publika na vystúpeniach, ale aj naplnenie osobných želaní a ambícií.

S úprimným blahoželaním
PhDr. Ján Tazberík

Prijemným prekvapením boli milé darčeky a červené ruže pre členky jubilujúceho zboru a zbormajstra, ktoré za asistencie pracovníčok KOS v Nitre rozdala Mgr. Daniela Gundová. Pozdravný list Vzdelávacieho Inštitútu Csemadok-u prečítal a jubilujúcemu zboru odovzdal v mene Spoločnosti priateľov hudby, zbormajster Jozef Kazán. Ďalším gratulantom bola vdova hudobného skladateľa Eugena Szijjártóa, Ing. Helena Nagyová.

Záver nádherného podujatia patril spo-

ločnej skladbe „Dona nobis pacem“ v podaní všetkých zúčastnených zborov, ktorú úspešne oddirigoval domáci zbormajster. Pokračovaním kultúrneho podujatia bola spomienka na hudobného skladateľa a zberateľa ľudových piesní Eugena Szijjártóa z príležitosti 25. výročia jeho smrti pri jeho pamätnom stĺpe. Život a dielo skladateľa priblížil Dr. Viktor Šimek zbormajster a zároveň autor výtvarného návrhu pamätníka. Po prednese skladby E. Szijjártóa „Tri ľudové piesne spod Zobora,“ nasledovalo kladenie vencov a kytíc k pamätníku. V príhovore sa vdova skladateľa poďakovala za uctenie pamiatky manžela všetkým zúčastneným a zborom poprial mnoho zdaru a ďalších úspechov.

Sviatočné popoludnie krátko zhodnotil i vedúci kultúrnej komisie OZ OÚ v Žiranoch, doc. Dr. Ing. Juraj Maga a počas priateľského posedenia poprial zborom ďalšie úspechy.

Veronika Šimeková

Veľká noc - nielen chlebom je človek živý...

Veľká noc sa prezentuje navonok ako -sviatok jari, folklóru a cirkvi...a hlavne obchodníkov, ako aj ostatné veľké sviatky, ktoré sme si komercializovali, veď predsa žijeme v konzumnej spoločnosti.

Nesmieme však zabudnúť, že Veľká noc je predovšetkým cirkevný sviatok - kresťanský a pripomína sa v srdci „.., volá sa to veľkonočné tajomstvo. Ježiš (ako najintuitívnejší človek cítil svoj osud - poslanie - preto bol 40 dní v púšti, kde sa postil a rozprával so satanom...) čiže si spýtoval svedomie. Na Kvetnú nedeľu v spoločnosti apoštolov prišiel do mesta Jeruzalem a ľudia ho vítali ratolesťami... - oslavovali jeho príchod...bahniatka, palmové listy, olivové ratolesť. A na Veľký piatok ho dali ukrižovať.. (kvôli jeho čistému svedomiu) - bol iný, ako oni... stal sa obetným veľkonočným baránkom. Na Veľkonočnú nedeľu vstal z mŕtvych... tak ako sľúbil svojim učeníkom... sľúbil a dokázal večný život.

„JA SOM CESTA, PRAVDA A ŽIVOT.“ - to boli jeho slová...

Na tejto Zemi žili a zomreli už miliardy ľudí. Väčšina nezanechala žiadnu stopu. Niekoľkí však ovplyvnili beh dejín aj náš život. Len ako príklad si spomeňme: Michael Faraday (elektrina), Čhaj Lun (papier), Johannes Gutenberg (tlačiareň) a Alexander Fleming (antibiotiká). Vďaka ich objavom a tiež vynálezom miliardy ľudí sa môžu tešiť z určitých výhod alebo lepšieho zdravia. Lenže je však jeden človek, ktorý vyniká nad všetkými ľuďmi, ktorí kedy

žili. Aj preto o ňom inteligentne napísal jeden spisovateľ:

„Všetky armády, ktoré kedy maširovali, aj všetky flotily, čo kedy boli postavené i všetky parlamenty, ktoré kedy sedeli, všetci králi, čo kedy vládli, dokopy neovplyvnili život človeka tu na Zemi, ako to urobil Ježiš Kristus so svojim posolstvom o Božom Kráľovstve.“

1. MÁJ - SVIATOK PRÁCE

Sviatok práce...takmer každý vie priradiť k tomuto sviatku dátum, ale len málokto pozná jeho podstatu. Pre školákov, ale aj pre nás dospelých v súčasnosti znamená 1. máj predovšetkým voľný deň bez školských a pracovných povinností. Vieme však ako a prečo tento deň vznikol?

Sviatok práce sa oslavuje od roku 1890. Rozhodnutie o vyhlásení 1. mája za sviatok sa uskutočnilo 20. júla 1889 v Paríži. Odvtedy sa stal sviatkom pre všetkých pracujúcich ľudí na svete. Aké historické udalosti predchádzajú tomuto rozhodnutiu? V druhej polovici 19. storočia ľudia pracovali v katastrofálnych podmienkach. Robotníci pracovali v továrňach najmenej 12 hodín denne, nehovoriac o mzdovom ohodnotení, ktoré bolo viac než podpriemerné. Pracujúci nemali nárok na dovolenku či víkendy. 1. mája 1886 došlo ku generálnemu štrajku, do ktorého sa zapojili robotníci na celom území USA. Napriek tomu, že demonštrácie mali pokojný priebeh, polícia tvrdo zakročila. Boli zastrelení najmenej dvaja

ľudia. To spôsobilo vlnu nepokojov a následne boli ranení a usmrtení nielen demonštranti, ale aj samotní príslušníci polície. Nasledovalo hromadné zatýkanie. Dospelo to tak ďaleko, že piati ľudia boli odsúdení na trest smrti. Nepomohli ani početné protesty verejnosti a 11. novembra 1887 boli štyria z odsúdených popravení.

Po vzniku ČSR bol u nás 1. máj vyhlásený za štátny sviatok. Urobil tak prezident Masaryk v roku 1919. V tomto období mali oslavy 1. mája úplne iný charakter ako je to v súčasnosti. V prvých desaťročiach sa oslavy niesli v duchu boja proti nezamestnanosti a snaha o lepšie pracovné podmienky pre pracujúcich. Neskôr 1. máj ako sviatok začali zneužívať komunisti, ale i fašisti. Sviatok práce začala od roku 1955 oslavovať aj cirkev. Zasvätila ho sv. Jozefovi Robotníkovi.

Dnes už tento sviatok ľudia nevnímajú tak ako v prvých rokoch jeho vzniku. V súčasnosti tento deň väčšinou využívajú politici na svoju propagandu a my „smrteľníci“ si ani neuvedomujeme, že 1. máj je o niečom úplne inom. Vnímame ho ako voľný deň buď v strede týždňa alebo ako predĺžený víkend. Keď Sviatok práce vyjde na sobotu, či nedeľu, tak ako tohto roku, ani ho poriadne neregistrujeme.

KONČIACI DEVIATACI

Je tu opäť koniec školského roka. Vždy býva trochu smutný, pretože sa niečo pekné končí a zároveň trochu veselý, pretože začínajú dlhé letné prázdniny.

Vám, milí bývalí deviatiaci, sa končí nielen školský rok, ale aj deväť rokov základnej školy. Za tie roky ste si zvykli na spolužiakov a teraz sa rozchádzate. Ale v živote to už tak chodí. Treba ho brať taký, aký je. Raz je veselý, raz zase smutný. Raz chceme, aby sa čas vliekol pomaly, inokedy zase aby preletel čo najrýchlejšie. Pred pár dňami ste opustili brány vašej bývalej školy v Jelenci a o nie-

Zbohom škola lúčime sa, zbohom krásny školský čas, zbohom milí spolužiaci, či sa uvidíme zas. Skončil sa nám život v škole, chvíľa tá musela prísť, hoc nás aj srdce zabolí, my musíme sa rozísť.

koľko týždňov zasadnete opäť do školských lavíc stredných škôl. Držíme vám palce, aby táto veľká zmena vo vašom živote bola čo najmenej bolestivá. Začne sa vám nový úsek života. Veľmi rýchlo zistíte, že už nebude stáť neustále nad vami pedagogický dozor, ale budete väčšinou odkázaní sami na seba. Tak sa držte.

Z našej obce Základnú školu v Jelenci opustili tento rok iba štyria žiaci (traja žiaci zo slovenského a jedna žiačka z maďarského oddelenia). Pre úplnosť uvádzam ich mená a stredné školy, kde boli prijatí:

Regina Dallošová,
SZŠ Nové Zámky
Denis Koch,

súkromná str. škola ANIMUS Nitra

Miroslav Krela,

SOŠ Levická ul. Nitra

Dominika Pirošová, SOŠ Levická ul. Nitra

Deň matiek

Všetky kvety do rúk mamy,
skladám ako drahokamy.
Za jej lásku, plnú nehy,
za zelené detské brehy.
Za jej štedrosť, starosť v hlave,
za dni šťastné, za dni hravé,
za rozprávky nad kolískou,
za to, že vždy stojí blízko.
Milé naše mamičky, staré mamičky,
dovoľte nám uviť zo slova a piesní
krásnu voňavú kyticu kvetov,
ktorou Vám chceme prejaviť
vrúcnu vďaku za vašu veľkú lásku.

História Dňa matiek siaha až do obdobia antiky. V starovekom Grécku oslavovali ženu ako daryňu života už 250 rokov p. n. l. v podobe slávnosti na počesť matky všetkých bohov – bohyně Rhey. Oslavy trvali obyčajne tri dni – od 15. do 18. marca. Starovekí Rimania oslavovali sviatok Matronalia, ktorý bol zasvätený bohyni Juno. Za predchodcu Dňa matiek v jeho dnešnej podobe možno považovať tzv. Nedeľu matiek (Mothering Sunday), ktorú začali oslavovať 16. storočí v Anglicku. V čase sviatku, ktorý bol stanovený

na štvrtú nedeľu počas veľkonočného pôstu, sa mohlo služobníctvo žijúce v príbytkoch svojich pánov vrátiť domov k svojim matkám a stráviť s nimi deň. V novodobej histórii ľudstva sa Deň matiek dostal do povedomia na prelome 19. a 20. storočia, a to vďaka Američanke Anne Marie Jarvisovej. Po tom, ako v roku 1907 zomrela jej matka, začala viesť kampaň za vyhlásenie dňa venovaného matkám. Už o dva roky neskôr tento sviatok oslavovali v 45 štátoch USA. 8. mája 1914 iniciatíva vyústila do oficiálneho vyhlásenia druhej májovej nedeľe za Deň matiek Kongresom

USA. Prezident Woodrow Wilson podpísal neskôr dokument, v ktorom bol Deň matiek vyhlásený za celoamerický národný sviatok. Dátum druhej májovej nedeľe sa rozhodli prijať za svoj takmer všetky krajiny na svete. V Československu sa Deň matiek začal oslavovať v roku 1923, a to najmä zásluhou Alice Masarykovej, dcéry prezidenta T. G. Masaryka a emancipovanej predsedníčky Československého červeného kríža. V 50. rokoch boli oslavy Dňa matiek v komunistickom Československu a ostatných proruských krajinách nahradené marcovým Medzinárodným dňom žien. Tradícia Dňa matiek na Slovensku bola

obnovená až po roku 1989, kedy sa začal sláviť druhú májovú nedeľu v roku.

V našej obci sme tento sviatok slávili v kultúrnom dome 8. mája. Už tradične slávnostný príhovor všetkým matkám a babičkám predniesol starosta obce. Po jeho milých a ďakovných slovách vystúpili škôlkari a žiaci so svojim kultúrnym programom. Z úst našich najmenších tu zaznelo množstvo básničiek a pesničiek o mamičkách a starých mamičkách. Bolo to veľmi dojímavé. Po kultúrnom programe boli obdarené všetky prítomné mamičky kvetinkou.

Životné jubileá:

Uzavreli sobáš:
Peter Kálai 338
a Andrea Mončeková
Nitra 25.05.2011

Prišli na svet:

80 rokov:
Štefan Chujac č. 15

70 rokov:
Júlia Pirošová č. 289
Ladislav Vanyo č. 14

60 rokov:
Jozef Cvetanov č. 349
Imrich Dalloš č. 27
Milan Michalovič č. 79
Etela Molnárová č. 404
Juliana Palakyová č. 232
Katarína Ráczová č. 250

Dávid Bencz č. 216
13.04.2011
Matúš Kostoláni č. 364
01.04.2011
Samuel Šebök č. 274
05.05.2011
Vojtech Kováč č. 247
09.06.2011

50 rokov:
Daniel Andel č. 263
Juraj Bencz č. 380
Vojtech Dalloš č. 369
Ivan Kňazovič č. 386
Alena Špirková č. 189

Opustili nás:
Jozef Balko č. 160, 35 r.
Alžbeta Dallošová
č. 378, 70 r.
Justína Magová č. 235
71 r.
Valent Vaňo č. 316, 75 r.

SČÍTANIE OBYVATEĽOV, DOMOV A BYTOV 2011

Po desiatich rokoch táto významná celospoločenská akcia prebehla v celom štáte v mesiaci máj. Celkove išlo o 52 otázok týkajúcich sa od osobných údajov obyvateľstva až po plynovú prípojku k domu. Sčítanie Štatistický úrad SR neuskutočňuje pre svoje potreby. Výsledné údaje majú široké uplatnenie v oblasti konkrétnych politík a prognóz na všetkých úrovniach riadenia - Európskej únie, štátu, regiónu, mesta či obce. Výsledky budú známe až o niekoľko mesiacov.

MEDZINÁRODNÝ DEŇ DETÍ

Tri čarovné slová viem,
vždy sú so mnou ako tieň.
Keď svoj sladký cukrík zjem,
poviem: „Pekne ďakujem“.

Lahké je to slovko druhé,
podobá sa jarnej dúhe,
neprekáža máčny máčik,
vravieť slušne: „Nech sa páči“.

Tretie slovko v ústach nosím,
keď niečo chcem, „pekne prosím“.
Za to slovko ocko hneď,
dá mi hoc aj celý svet.

Myšlienka Medzinárodného dňa detí (skr. MDD) vznikla na Svetovej konferencii pre blaho detí v Ženeve, vo Švajčiarsku v roku 1925. Na tejto konferencii zástupcovia 54 krajín schválili deklaráciu, ktorá sa zaoberala chudobou, detskou prácou, vzdelaním a inými otázkami týkajúcimi sa detí na celom svete. Po konferencii viacero vlád zaviedlo v svojich krajinách takýto deň, s cieľom urobiť deťom radosť a zároveň poukázať na problémy

týkajúce sa detí vo svete. Nie je úplne jasné, prečo práve 1. jún bol vybraný ako MDD. Avšak tento dátum je na svete najobľúbenejší, oslavuje sa vo viac ako 21 krajinách. Prvý jún sa uchytil obzvlášť v komunistických krajinách, kvôli čomu vznikla mylná domnienka, že MDD bol komunistický vynález. Avšak Deň detí sa napríklad v USA oslavoval prvýkrát už v roku 1925, a to v San Franciscu. Na Slovensku sa slávi od roku 1952.

V tento deň je zvykom, že sa na školách neskúša a robia sa rôzne zábavné a súťažné programy pre deti.

V našej obci sme tento sviatok detí oslávili pod patronátom Červeného kríža 4. júna v priestoroch centra voľného času. Organizovali sa rôzne zábavné športové súťaže, maľovanie na tvár, súťaž v kreslení a iné akcie. Po dvoch hodinách však sľubne sa rozbiehajúcu akciu prerušil prudký lejak.

Prvé sväté prijímanie v našej obci

Dnes najkrajší deň pre nás je,
keď Ježiš v našej duši kraluje.

Vám, drahí naši rodičia,
prihovoriť sa chceme,
lebo vám za veľa ďakujeme.
Dali ste nám veľa lásky, hier,
detských radostí
a priviedli ste nás k najkrajšej
sviatosti.

Drahý duchovný otec náš,
ďakujeme zo srdca za tento deň plný krás.

Neistý krok detský viedli ste k oltáru.
Prijmite vďačnosť našich srdc dnes
od nás do daru.

duchovným vedením vdp. Jozefa Macha. Sviatosť prijalo 6 krásnych nevestičiek a 7 slávnostne oblečených chlapcov. Ich mená uvádzam podľa abecedného zoznamu: Nikolas Balkó, Norbert Benc, Liana Billová, Kristína Czakoová, Nikolas Dömény, Filip Gerši, Denis Košťál, Dominik Nagy, Kitty Palakyová, Petra Prokopenská, Réka Szakács, Ema

Szóradorová a Kristián Szórad.

Prvé sväté prijímanie je pre tretiaakov veľký deň, na ktorý sa postupne pripravujú celý rok. Je to vyvrcholenie ich príprav a na túto slávnosť sa aj slávnostne oblečú. To niečo svedčí o nevšednosti toho dňa. Čiže je to výnimočný deň, ktorý veľa znamená v ich živote a dajú to najavo aj po vizuálnej stránke. Aj naši tretiaci okrem základných vedomostí rozvíjali svoj osobný vzťah k Pánu Ježišovi. Slávnosť Prvého svätého prijímania v žirianskom kostole sv. Mikuláša sa tento rok uskutočnila 12. júna 2011 pod

PROGRAM OBCNÝCH SLÁVNOSTÍ

Tento rok sa obecné slávnosti
zorganizujú 29. augusta.

Program:

- » futbalový turnaj na multifunkčnom ihrisku
- » súťaž vo varení
- » kultúrny program
- » diskotéka

SEPAROVANÝ ZBER PRE OBEC ŽIRANY 2011

ODVOZ
KOMUNÁLNEHO
ODPADU

19. júl
2., 16. a 30. august
13. a 27. september
11. október

SEPAROVANÝ
ZBER PET

12. júl
9. august
12. september
10. október

SEPAROVANÝ
ZBER PAPIERA

5. september

SMIECHU NIKDY NIE JE DOSŤ

Opitý Jano ide domov a
rozmyšľa, čo povie svojej
veľmi zlostnej žene, a tak si
stále opakuje:
- Vidíš, miláčik, ožral som
sa ako sviňa.

Keď príde domov, otvorí mu
žena a Jano zo seba dostane:
- No vidíš, ty sviňa, ako sa
tvoj miláčik ožral!

Škót prejde pešo vyše 100
km, aby videl na vlastné oči
zápas svojho obľúbeného
mužstva.

- Tak, aký bol zápas? - pýta
sa ho doma kamarát.
- To neviem, lebo som už
nemal dostatok síl na prele-
zenie ohrady štadióna!

Sliepka takto karhá svoje
nezbedné ratolesti:
- Keby videl váš otec, aké ste
neposlušné, aj na pekáci by
sa obrátil!

V jednej z „hladových do-
lín“ je pred továrňou asi
stovka nezamestnaných
a z plných pľúc revú: „My
chceme prácu, my chceme
prácu!“ Zrazu vyjde majiteľ
a zvolá: „Bohužiaľ, mám
prácu iba pre jedného z vás.
No, napríklad, podte Vy!“
a ukáže na jedného z nich.
Chlap sa zháči: „Ja, a prečo
práve ja? Veď sú tu aj iní!“

Výzva

Naša obec Žirany má veľmi peknú okolitú prírodu, až z troch strán je obklopená lesmi pohoria Tribeč, čo nám mnohé obce môžu iba závidieť. Čo sa týka samotnej obce, tam je to už horšie. Nenachádza sa tu žiaden kaštieľ, ani iná významná historická stavba, ktorá by preslávila našu obec. Preto by sme mali v dvoj- násobnej miere dbať na celkový vzhľad obce.

Keď som sa opýtal len nedávno prisťahovaného obyvateľa našej obce ako sa mu tu páči, stroho odpovedal, že nič moc. Ako „starého“ Žiranca ma táto jeho odpoveď najprv zaskočila, ale po hlbšom zamyslení som musel skonštatovať, že vlastne má aj pravdu. Veď stačí sa len prejsť po našej obci s otvorenými očami a hneď vidíme, kde sú najväčšie nedostatky. Na ceste (alebo vedľa cesty) často vidieť zahodený obal z cigariet, čokolády a iných vecí. Veď keď sa mi minú cigarety alebo dojem čokoládu, tak čo s obalom? Nebudem ho predsa nosiť so sebou do najbližšej nádoby, keď ho môžem zahodiť hneď na cestu – no nie? Alebo tie čierne skládky odpadkov! Hoci nám z domácností každý druhý týždeň odvádzajú smeti, radšej prebytočný odpad vynesiem na nelegálnu skládku. Vo voľnej prírode sa to predsa „krajšie vyníma“ ako v obyčajnej a ešte k tomu zakrytej smetnej nádobe - nemám pravdu? Dalším problémom sú obrovské kopy použitého stavebného materiálu pred našimi domami. No problem! – ako hovoria Angličania. Na dvore je predsa poriadok, tak čo! A komu sa to nepáči, že je kopa hneď pri ceste, nech sa na to nepozera a basta! Mal by radšej obecny úrad vyhlásiť súťaž o „najkrajšiu a najväčšiu“ kopy odpadu! No a tie staré, dávno opustené a ošarpané domy (často s porozbíjanými oknami) v staršej časti obce – hotová katastrofa. Ako keby nemali ani majiteľov. Nedávno bola TV Markíza v našej obci natáčať reportáž a čuduj sa svete, ktorú časť obce ukazovali širokej verejnosti – samozrejme tú najskaredšiu, a práve s takýmito domami. Tí, čo nepoznajú našu obec, si mohli myslieť, že sa v Žiranoch pred päťdesiatimi rokmi zastavil čas, a že naša obec je vlastne zakonzervovaným skanzenom.

Komisia výstavby, životného prostredia a za verejný poriadok vyzýva občanov našej

Dá sa žiť aj takto...

...ale dalo by sa aj takto!

obce, aby sa zapojili do akcie „**ZA KRAJŠIE ŽIRANY**.“ Treba sa len zamyslieť nad danou problematikou a zvážiť, či by sa nedalo niečo urobiť, aby životné prostredie, v ktorom žijeme bolo krajšie. Niektorí naši občania to už dávno robia, ale to nestačí. Aby sa dosiahol uspokojivý výsledok, musí sa do skrášľovania okolia zapojiť prevažná väčšina našich obyvateľov. Mali by sme si už konečne uvedomiť, že dnešná moderná doba si vyžaduje od nás zodpovednejší prístup k svojim povinnostiam nielen v zamestnaní, ale aj v obci, v ktorej žijeme. Keď sa dokázali s týmito problémami popasovať mnohé iné okolité obce, tak prečo by sme to nedokázali aj my. Veď mnoho vecí sa dá urobiť aj za málo peňazí, čiže neobstojí otrepaná fráza o nedostatku financií. Len nesmieme byť ľahostajní a pohodlní. Treba len trochu chcieť a každý by mal začať predovšetkým od seba. Nechce sa mi akosi veriť, že je nám úplne jedno, či žijeme v krásne upravenej a čistej obci, alebo v obci zahádzanej odpadkami a v neporiadku. Treba len dúfať, že naši občania pochopia náš úmysel a zapoja sa do tejto akcie.

*Jozef Szórad
predseda komisie*

VIII. „hlavný hriech“

Už ako deti sme sa na hodinách náboženskej výchovy učili, že je sedem hlavných hriechov. Pre poriadok Vám ich aj vymenujem: pýcha, lakomstvo, smilstvo, závisť, obžerstvo, hnev a lenivosť. Takto to platilo od nepamäti. Súčasná doba si však vyžaduje inováciu aj v tejto oblasti a žiada sa ich doplniť minimálne o jeden „hriech“, a to je ľahostajnosť.

My, skorej narodení, sa pamätáme na časy, keď boli ešte pracovné soboty. Až od polovice 60-tych rokov minulého storočia sa zaviedli na našu obrovskú radosť tzv. voľné soboty, najprv len každá druhá, neskôr už každá. Preto to všetko spomínam? Lebo hoci sa ľuďom pracovný týždeň končil až v sobotu na obed, mali viac voľného času pre seba, ako ho pracujúci človek má dnes. V sobotu, po pracovnej dobe ešte stihli poupratovať a vyzmetať nielen svoje dvory, ale ešte aj časť ulice (vtedy boli ešte prašné) pred svojimi domami. Dbali na poriadok a čistotu nielen dvorov, ale aj ulice. Dnes je bohužiaľ väčšina ľudí voči svojmu okoliu totálne ľahostajných. Stačí sa iba prejsť po dedine ... (o tom ale píšem v inom príspevku). Okrem toho sa ľudia v hojnom počte zúčastňovali aj tzv. „akcií Z“ – to znamená zvelačovania obecného majetku. Takto v našej obci boli vybudované obchody, pošta, pohostinstvo, dom nádeje, viacúčelová budova obecného úradu a iné. Dnes si takéto veľké akcie budované našimi občanmi neviem ani len predstaviť, nie ich ešte aj uskutočniť.

V poslednom čísle nášho časopisu v roku 2010 som v príspevku Obecné samosprávy pripomínal našim občanom, že samospráva znamená „sami si spravujeme veci verejné“, čiže svoje - obecné. Uvádza som, že podmienkou demokracie a samosprávy je existencia občanov, ktorí sa aktívne o veci zaujímajú, nielen pasívne sa prizerajú a potom frflú a sťažujú sa. Aj tu vidieť ľahostajný prístup našich občanov, veď na poslednom verejnom zhromaždení občanov bolo hádam aj „dvadsať“ prítomných občanov. Takýto neuveriteľne nízky počet divákov bolo aj na oslavách 20. výročia nášho spevokolu.

Darmo redakčná rada nášho časopisu a tvorca internetovej stránky obce vyzývajú našich občanov, aby sa aj oni aktívne zúčastňovali pri tvorbe tohto časopisu a internetovej stránky či už svojimi článkami, postrehami alebo fotografiami. Aj tu sú naši ľudia ľahostajní. V iných okolitých obciach (Jelenec, Kolíňany,...) je situácia iná. Hlavne svojimi fotografiami obohacujú nielen ich internetové stránky, ale aj časopisy. Akosi sa mi nechce veriť, že sa v našej obci nenájdu šikovní ľudia, ktorí by mohli spestriť svojimi príspevkami časopis a webovú stránku obce. Veď máme naozaj šikovných a obetavých členov folklórneho súboru, speváckeho zboru aj stolnotenisových družstiev, ktorí robia vynikajúce meno našej obce v širokom okolí. Treba len chcieť a nájsť trochu voľného času aj pre tento druh aktivity. Veď je to predsa o nás a pre nás. Dúfam, že moja výzva nepadne na „neúrodnú pôdu“ ako doteraz pri podobných výzvach.

Ďakujem. jsz

Básnička o láske

Keď blúdím sám po večeroch, so svojim smútkom iba a moje kroky len tma sprevádza, utáпам sa vo vlastnom žiali lebo tvoje srdce môjmu chýba.

Chýba mi tvoje objatie, ten dotyk tvojich rúk, čo by som za to dal, za vytrhnutie z týchto múk. Nijaká iná nie je lepšia, pre mňa ty si iba, na svete si jediná, čo v mojom srdci môže bývať.

Snažím sa zabudnúť, na všetko to krásne, na lásku čo k tebe cítim, no tá sa vždy rozhorí hneď ako ťa vidím. Keď ráno vstanem, cez deň i keď zaspávam, srdce mi vraví, že aj keď ty hej ja ťa ľúbiť neprestanem. V hlbokéj tme táпам rukami, no ty si niekde v diali, preto to skúšam slovami, vrátiš sa mi?

Valamikor és most

Hányszor hallom, régen sokkal szerényebben, de szebben éltek az emberek. Nem akarom visszasírni a múltat, mert annak is voltak hátrányai (az üzlet előtti sorbaállások, a sok hiánycikk, az utazás, a hitvallás és a szabadság korlátozásai.....), nem kívánom újra a sok nélkülözést. Most szinte van minden, az üzletek polcai roskadoznak a sok árutól, lehet utazni ahová csak akarunk, szabadságban élünk, jócskán kihasználhatjuk a modern technika vívmányait, de igenis hiányolom az egymás megértését, megbecsülését, tiszteletét. Felrójuk a hagyományok feledését, a múlt tagadását. A rövid emberi élet csak egy rohanás. Amit azelőtt egy hét alatt tettük meg, azt most szinte egy nap alatt is meg tesszük.

Csak egy-két példa a sokból: gyermekkoromban szombaton is jártunk iskolába, a felnőttek meg természetesen munkába. Délután viszont rendbetették az udvart, a házuk előtti utcarészt, megmosakodtak, és csak ezután pihentek meg. Vasárnap délután, nem egy ház előtt, az emberek kisebb-nagyobb csoportokban beszélgettek, szórakoztak. Így töltötték a szabadidejüket. Milyen a helyzet most: az emberek többsége panaszkodik, hogy szinte nincsen idejük semmire. Munkahelyükről későn, és fáradtan térnek haza. Az iskolában a gyerekek meg vannak terhelve, ezért többségük „fütyül” a tanulásra. Szombaton az emberek többsége azt a tennivalót pótolja be, amelyre nem volt ideje hétköznap. A vasárnap sem kivétel. Sokan ekkor is dolgoznak, mások nézik a tévét vagy „rajta vannak” az interneten (főleg a fiatalok). Mindenki magába zárkózik és nem törődik rokonával, szomszédjával. Az emberek lassan elfelednek beszélgetni egymással. A mobil vagy a facebook abszolút nem ugyanaz, mint a közvetlen beszélgetés. Az embert „érezni” és látni kell, nem csak hallani.

Érdemes volna ezen egy kicsit elgondolkodni, és közben talán rájönni arra, hogy a pénz és a vagyon nagyon jó, ha van, de ezeknél sokkal fontosabb dolgok is léteznek,

melyekre az embernek szüksége van, hogy boldogabban élje le az életét.

szj

*Az élet egy színes álmodás,
mely egyszer véget ér.*

*A sír lesz a végső állomás, a szív pihenni tér.
Álmodjunk mindig szépeket,
mert úgysem tart soká,
A gyorsan elszálló éveket,
tegyük mi boldoggá!*

*Az élet egy színes álmodás és nincs felébredés,
Ha elszáll a színes látomás, a sír megásva
kész. Kacagjuk át az életet,
mert úgysem tart soká,
A gyorsan elszálló éveket,
tegyük mi boldoggá!
Szeressük egymást gyerekek,
a szív a legszebb kincs.
Ennél szebb szó, hogy szeretet
a nagyvilágon nincs.*

*Az élet úgyis tovaszáll, a sír magába zár.
Szeressük egymást gyerekek,
hisz minden percért kár!*

FALUNAP 2011

– meghívó

Ebben az évben a falunap
augusztus 29-én lesz
megszervezve.

Program:

- » futballtorna a műfüves sportpályán
- » főzőverseny
- » kultúrprogram
- » diszko

Húsvéti szimbólumok

A tojás ősi termékenység szimbólum, szinte minden népnél fellelhető. A születés, a teremtés, a megújulás jelképe. A kereszténységben a feltámadás szimbóluma lett. A tojás szimbolikáját még a baromfitartással nem foglalkozó északi népeknél is felleljük, ők a madarak tojásait gyűjtötték az erdőn. Magyarország területén már az avar kori sírokban is találtak díszített tojásokat. A bukovinai székegyek a nagyhéten felállított jelképes Krisztus-sírba is tesznek díszes tojást.

A másik alapvető húsvéti szimbólum a barkaág, melyet a templomban is megszenteltek. Ennek eredete a virágvasárnap ünnepléséhez nyúlik vissza. A mediterrán országokban ilyenkor palmaágat vagy olajágat szentelnek, a hagyomány szerint ugyanis Jézus jeruzsálemi bevonulásakor az emberek a béke jelképét, palmaágat tartottak a kezükben. A mi éghajlati viszonyaink közepette természetesen a palmaág nem áll rendelkezésre, ezért itthon a barka vette át ennek szerepét. Északi országokban, ahol a barka sem nyílik ki Húsvétra, valamilyen

éppen rügyező ágat vagy száraz virágokat visznek a templomba virágvasárnapon.

A húsvéti bárány rituális szerepe az utóbbi időben jelentősen csökkent, de ábrázolásokon, képeslapokon még mindig sűrűn találkozni vele. Hazánkban a bárányhús fogyasztása egyre ritkább, bár a múlt század első felében juhtartó vidékeken még gyakori volt a húsvéti tejes (szopós) bárány fogyasztása, amelyet napjainkra szinte teljesen kiszorított a sonka. Mediterrán vidékeken főleg Görögországban

és Olaszországban viszont az ünnepi asztal elmaradhatatlan része a sült bárány. A jelkép eredete bibliai, a zsidók bárányt áldoztak Istennek, és bárányvérrel kenték be házuk ajtaját, így a halál angyala elkerülte őket az egyiptomi rabság éve alatt (elkerülés- Pészach). Jézus

keresztthalála is az áldozatot hordozza magában, hiszen halála által váltotta meg az emberiséget (Agnus Dei- Isten báránya).

A húsvéti nyúl jelképe Németországból ered, nálunk csak a polgárosodással, a XIX. század folyamán honosodott

meg. Eredete igen érdekes, a húsvéti Holdban egy nyúl képét vélték felfedezni, azonkívül a nyúl maga is termékenység szimbólumává lett, rendkívüli szaporasága okán. Szintén német hatásra terjed napjainkban az a szokás, hogy a barkaágat feldíszítik kifújt piros tojással, apró figurákkal.

NÉPSZÁMLÁLÁS 2011

Augustus római császár rendeletet adott ki, hogy a birodalom tartományainak lakóit összeszámlálják. Mindenkinek saját nemzetsége városába kellett mennie. József és Mária is elment Galileából Dávid városába, Betlehembe, mivel Dávid nemzetségéből származtak. Jézus betlehemi születésének - a zsidó és keresztény kultúrvilág egyik legjelentősebb eseményének előidézője volt a népszámlálás. Ennyit a múltból.

Szlovákiában, tehát a mi községünkben is, ez a fontos esemény 10 év elteltével májusban zajlott le. Hogy milyen eredménnyel, azt majd a következő hónapokban - a kiértékelések után fogjuk tapasztalni.

Május 1-e a munka ünnepe

A munka ünnepe a nemzetközi munkásmozgalmak által kiharcolt ünnepség, hivatalos állami szabadnap, amely a munkások által elért gazdasági és szociális vívmányokat hivatott megünnepelni.

Előzményei egészen a brit ipari forradalomig nyúlnak vissza, amikor is egy gyártulajdonos, Robert Owen 1817-ben megfogalmazta és közzétette a munkások követelését, benne többek között az addig 10-16 órára csökkentését, a roppant hangzatos nyolc óra munka, nyolc óra pihenés, nyolc óra egyéb tevékenység (Eight hours labour, Eight hours recreation, Eight hours rest) szlogennel. Később 1886. május elsején a chicagói munkás szakszervezetek sztrájkot szerveztek a nyolc órás munkaidő bevezetéséért, amelyet május 4-én a Haymarketi zavargás zárt le, mikor is a tüntető munkások közé vegyült anarchisták egy bombát dobtak a rendőrök közé, akik viszonzásul azonnal tüzet nyitottak. Május elseje tartalommal katolikus ünnep is,

Munkás Szent József, a munkások védőszentje tiszteletére.

Májfaállítás

A 15. sz.-tól kezdődően szólnak forrásaink a májusfa állításáról, a szokás azonban bizonyosan régibb. A májusfa sudár, a törzsén gallyaitól megtisztított, hegyén lombos fa vagy szép növésű ág. A legények éjszaka vágják ki az erdőn, és hajnalra állították fel a helyi szokásnak megfelelően minden lányos ház elé együttesen, vagy mindenki a maga szeretője háza elé. Sok helyütt csak a bíró és a pap háza, esetleg a templom előtt állították fel egyetlen magas májusfát, a lányos házak udvarán kisebb fa díszelgett. A májusfákat színes szalagokkal, zsebkendőkkal, virágokkal, teli üveg borral, hímes tojással stb. díszítették föl, mielőtt a földbe beásták, vagy a kapufélfára, kútágsra felszögezték volna. A fa kivágása, hazaszállítása inkább titokban történt éjszaka, hajnali feldíszítése is inkább a legénybanda közös, bizalmas feladata volt. A reggelre díszelő májusfa kiállítása, nagysága stb. számos helyen szokásos magyarázatra adott okot: ki-kinek udvarol, kinek állítottak szebb fát, kinek a májusfáját csúfította el reggelre a haragosa stb.

FALU HIRDETÉSEK

Születési évfordulók:

80 évesek:
Chujac Štefan 15 h.sz.
70 évesek:
Piros Júlia 289
Vanyo László 14
60 évesek:
Cvetanov József 349
Dallos Imre 27
Michalovič Milan 79
Molnár Etela 404
Palaky Juliana 232
Rácz Katarína 250
50 évesek:

Andel Daniel 263
Bencz György 380
Dallos Béla 369
Kňazovič Ivan 386
Špirková Alena 189

Házasságot kötöttek:

Andrea Mončeková Nyitra
2011.05.25

Újszülöttek:

Benc Dávid 216 h.sz.
2011.04.13
Kostoláni Matúš 364
2011.04.01
Šebők Samuel 274 2011.05.05
Kováč Béla 247 2011.06.09
Lacika Tobias 475
2011.06.30

Elhunytak:

Balko József 160 h.sz. 35 éves
Dallos Erzsébet 378 70 éves
Maga Jusztna 235 71 éves
Vaňo Bálint 316 75 éves

GYERMEKNAP

*Kérem, várom, követelem,
üljön le apukám velem!
Legózzunk, vagy lovat fessünk,
olvasgassunk, beszélgessünk.*

*Azt is kérem, követelem,
üljön le anyukám velem!
Kérdezgetném erről- arról,
napsütésről, hóvárról.*

*Meguntam az összes tévét,
játsszunk inkább mindenfélét!
Kockát, malmot, mintők régen,
focizzunk az utcavégen!*

*Mesét kérek itt az ágyban,
ma este is arra vágytam.
Könyvből szép a mese este,
nem mobilon, esemesbe!*

A Nemzetközi Gyermeknapot a világ számos országában megünneplik, általában (de nem mindenhol) június 1-jén. Az ünnepet először Törökországban tartották meg 1920-ban április 23-án, majd később a genfi Gyermekjóléti Konferencián 1925-ben. Nem világos, miért pont június 1-jét választották

ki. Az ENSZ közgyűlés 1954-ben javasolta, hogy minden országban tartsák meg az Egyetemes Gyermeknapot. Az ünnep célja, hogy megemlékezzenek a világ gyermekeinek testvériségéről és egymás közti megértésről, valamint a gyermekek jóléte érdekében kifejtett küzdelemről. Javasolták a kormányoknak, hogy mindenhol olyan napot jelöljenek ki erre a célra, amit megfelelően gondolnak.

Magyarországon 1931-től ünneplik (akkor még Gyermek Hétnek hívták), 1950 óta már csak egy napig tart és május utolsó vasárnapján tartják. Szlovákián viszont 1952-től június 1-én ünnepeljük. Az iskolákban ezen a napon „tilos” a feleltetés, a diákok sportolnak vagy játszanak.

Zserén a gyermeknapot most is a helyi szabadidőközpont területén szervezte meg a Vöröskereszt június 4-én a délutáni órákban. Sportjátékokkal kezdődött, majd arcrafestéssel és rajzversennyel folytatódott. Sajnos, ezt a szépen kibontakozó akciót szétkergette az eső.

A Föld napja

Április 22-én a Föld napját ünnepeljük. Néhány évtizeddel ezelőtt Denis Hayes amerikai környezetvédő határozta el, mindent megtesz azért, hogy legalább az év egyetlen napján tudatosítsák az emberek, csakis rajtuk múlik bolygónk jövője. A Föld ugyanis valóban veszélyben van, a legnagyobb veszélyt éppen mi, emberek jelentjük számára, de ugyanakkor mi vagyunk azok is, akik sokat tehetünk védelmében. Sajnos, az utóbbi időben számos olyan hatások érték a Földet, amelyek nagyon károsan hatnak rá és ránk is. Az utóbbi évek időjárási viszonyai sem kedveztek bolygónk légtérének, felborult az egyensúly. Aztán itt vannak az egynél gyakoribb természeti

katasztrófák... Cunami, földrengések, földcsuszamlások, hurrikánok, monszunok keserítik meg az emberek életét. A természet jópárszor megmutatja, hogy saját törvényeibe nem avatkozhat be az ember.

Lassan viszont az embereknek is rá kell döbenniük arra, hogy már nem az unokáink örökségét pusztítjuk, hanem a saját életterünket tesszük élhetetlenné. Othonunk a Föld, mentsük meg, amíg lehet. Persze, jó lenne, ha bolygónk védelmét nemcsak az év egyetlen napjára korlátoznánk, hanem a többi napokon sem felednénk éltető bolygónkat. Ha mindenki átgondolná reggelente, mit tehetne aznap Földanyánkért, egy szép napon bizonyára érezhetnénk, hogy tisztább a levegő, a patak vize, a turistautak, több a csicsergő madár körülöttünk.

„Anyá csak egy van ...“

Sokak számára a májusi hónap az év legszebb hónapja. A keresztény hitben ez a hónap a Szűzanya hónapja. „Neked ajánljuk Szűzanyánk, a legszebb hónap alkonyát.”

A májusi hónapban az édesanyákra is emlékezünk. Az ő szemükben talán nincs is szebb ünnepe az évnak. Törődésüket, gondoskodásukat egy élet is kevés, hogy megháláljuk. Ám mégis az évnak ezen a napján próbáljunk meg mindent megtenni értük és ne csak ajándékokkal fejezzük ki szeretetünket, hanem tettekkel is.

Az Anyák napjának hagyománya van. Már az ókori Görögországban ünnepezték ezt a napot, amikor is Rhea istennőnek tiszteltek. Ezt később átvették a rómaiak is. Angliában a 17. században vallási színezetet kapott az esemény, hiszen Nagyböjt negyedik vasárnapját nevezték ki az anyák vasárnapjának. Ezen a napon a család gazdag vacsorával és szentmisével ünnepelt, amelyen a családtól távol dolgozók is részt vehettek, hiszen szabadnapot kaptak, és hazautazhattak édesanyjukhoz.

Legtöbb országban május második vasárnapján köszöntik fel az édesanyákat. Ne csak az édesanyánkat köszöntsük fel ezen a jeles napon! Gondoljunk nagymamánkra is,

akinek tulajdonképpen annak az embernek az életét köszönhetjük, akitől mi is a létet kaptunk ajándékba.

Azonban ne csak Anyák napján, hanem az év többi napján is igyekezzünk meghálálni azt a szeretetet, amit tőlük kaptunk. Egy édesanya nagyon nagy ajándék, de a hétköznapi szürkeségében talán elfelejtjük értékelni ezt a kincset.

Pedig egy mondás szerint: sokan szerethetnek szívből, de úgy ahogy anyukád szeret, úgy nem szerethet más. Községünkben május 8-án emlékeztünk meg erről a jeles napról. Nagyon megörvendeztető látvány volt, amikor a napsütéses vasárnapi délutánon a kultúrterem zsúfolásig megtelt. Hisz minden édesanya számára szívmengető érzés, amikor a gyermekei verset mondanak és saját anyanyelvükön köszöntik. A délutáni műsoron a gyerekek versekkel, dalokkal, táncsal kedveskedtek a közönségnek.

A polgármester megnyitójában üdvözölte az édesanyákat, nagymamákat és jelenlévő közönséget. A megnyitó után az ovisok léptek színpadra. Az óvodások után az iskolások következtek, akik versekkel, jelenetekkel majd táncsal pezsdítették fel a hangulatot. A gyerekek verseikkel, dalaikkal örömteli pillanatokat szereztek minden anyukának, nagymamának és minden jelenlévőnek. A műsor végén községünk önkormányzata egy szál virággal kedveskedett a jelenlévő anyukáknak.

B.A.

Ballag már a vén diák...

„Örökké emlékezni fogunk a padokra,
melyekben ültünk,
az ablakokra, melyeken sokszor
vágyakozva néztünk kifelé.
Magunkkal visszük a termék és folyosók
illatát, az órák hangulatát...
A szívünk csücskében féltve őrzünk
minden emléket,
hogy időnként lefújjuk róla a port és
újra gyönyörködhessünk a csillogásában...”

A Gimesi Alapiskolán végző zsérei kilencedikesek idén is búcsút vettek az iskolától, fiatalabb iskolatársaiktól és tanítóiktól, akikkel hosszú öt éven át találkoztak. Ez a nap június 29-e volt, amikor az ünnepelőbe öltözött végzős diákok utoljára ültek be az öreg padjaikba.

Községünk búcsúzó diákjaira idén az lesz a legjellegzetesebb, hogy ilyen kicsi számban nem voltak még egy éven sem. Összesen csak négyen voltak, egy a magyar és hárman a szlovák tagozaton. Ezek a következők:

Dallos Regina
Egészségügyi Szakközépiskola Érsekújvár
Koch Denis
ANIMUS Szakközépiskola Nyitra
Krela Miroslav
Szakközépiskola Lévai út Nyitra
Piros Dominika
Szakközépiskola Lévai út Nyitra

Első szentáldozás Zsérén

„Édes Jézus szívünk szent királya,
Eléd állunk elsőáldozók,
S ígéretet teszünk e nagy napon,
Ígéretet, szepet, szentet, nagyot.
Édes Jézus szívünk szent királya,
Ajándékba mit adjunk Neked,
Odaadjuk örömmel, s örökre,
E hön szerető gyermek szívüket.”

Egy éves megszakítás után újra elsőáldozás volt június 12-én a virágdíszbe öltözött zsérei szent Miklós templomban és nyugodtan állíthatom, hogy nagyon szép élményben volt részünk. S talán ez a legfontosabb, a maradandó szép emlékké átalakuló élmény, hisz családi, baráti beszélgetésekből kiderül, hogy mindenki emlékszik - így vagy úgy - az első szentáldozásra.

A zsérei harmadikosok először vették magukhoz az Úr Jézus szent testét, az

Oltáriszentséget. Macho József lelkipásztor az ünnepélyes szentmise keretén belül nemcsak az első szentáldozás fontosságáról beszélt, de felhívta a gyermekek figyelmét arra, hogy az oltári szentséget nemcsak most, de mindig ott érezzék szívük mélyén.

Miután a gyermekek tanúbizonyságot tettek vallásos felkészültségükről, hat kismenyasszonynak öltözött leány és hét ünnepelőbe levő fiú járult első szentáldozáshoz. Ezek a következők voltak: Balkó Nikolas, Benc Norbert, Billová Liana, Czako Kristína, Dömény Nikolas, Gerši Filip, Košťál Denis, Nagy Dominik, Palaky Kitty, Prokopenská Petra, Szakács Réka, Szórád Ema és Szórád Kristián.

Jubileumi hangverseny A ZOBORALJA zsérei női kar fennállásának 20. évfordulója tiszteletére

Simek Veronika

2011. május 22-én került sor az énekkarok kerületi fesztiváljára a helyi Szent Miklós Templomban. E hangverseny keretén belül ünnepeltük a ZOBORALJA zsérei női kar fennállásának 20. évfordulóját. Rendezői a Nyitrai Kerületi Művelődési Központ, a helyi községi hivatal és a plébánia hivatal voltak, anyagilag a helyi mészüzem is támogatta.

A műsor keretén belül fellépett a Mocsonoki Női Kar, a Köröskényi Vegyeskar, az Űregi Vegyeskar, valamint a helyi ZOBORALJA női kar. Egyházközségünk esperese Macho József köszöntötte a kórusokat és a megjelent híveket. Szólt a zene fontosságáról, melynek értéke annál nagyobb, ha Isten tiszteletére szól. A szépszámu közönség sok tapssal méltatta az énekkarok teljesítményét.

A Nyitrai Kerületi Művelődési Központ igazgatónője Mgr. Daniela Gundová minden kórusnak köszönő levelet és virágsokrot nyújtott át.

A jubiláló ZOBORALJA zsérei női karnak felolvasta és átadta a Nemzeti Művelődési Központ vezérigazgatójának PhDr. Ján Tazberík, CSc. köszöntő levelét. Kellemes meglepetés volt női karunk számára a Nyitrai Művelődési Központ igazgatónője által átnyújtott egy-egy rózsaszál és emléktárgy. Kazán József karnagy adta át énekkarunknak a Szlovákiai Magyar Zenebarátok Társaságának és a Csemadok Művelődési Intézetének az emléklapját. Szíjjártóné Nagy Ilona szintén külön ajándékkal kedveskedett.

Az ünnepi hangverseny után Szíjjártó Jenő zeneszerző és népdalgyűjtő kopjafájának megkoszorúzására került sor, ahol karnagyunk Dr. Simek Viktor, a Magyar Kultúra Lovagja méltatta a zeneszerző munkásságát, majd női karunk elénekelte Szíjjártó Jenő „Három zoborvidéki népdal” c. kompozícióját. Szíjjártóné Nagy Ilona szólt a zeneszerző életéről, aktivitásairól és megköszönte az énekkarok és vendégek tiszteletadását. Így

emlékeztünk meg Szíjjártó Jenő halálának 25. évfordulójáról.

Az ünnepség záró része a kultúrházban történt, ahol Dr. Maga György, mérnök, egyetemi docens, a helyi község-hivatal kultúr komisszió elnöke köszöntötte a számos daloló családot és elismeréssel szólt az énekkarok teljesítményéről. További sikerekben gazdag munkát és szereplést kívánt.

Jól esne, ha a jövőben még nagyobb számú közönség tisztelne meg jelenlétével hangversenyünkön, mert ezzel buzdít, erőt ad és egyben a kultúra terén kifejtett munkát ismeri el.